Εορτάζει στις 24 Ιουλίου εκάστου έτους.

Βιογραφία

Η Αγία μεγαλομάρτυς Χριστίνα, καταγόταν από την Τύρο της Συρίας και ήταν κόρη του στρατηγού Ουρβανού (περί το 200 μ.Χ.).

Ο πατέρας της, της έχτισε έναν πύργο και την έβαλε μέσα σ' αυτόν. Μάλιστα κατασκεύασε αγάλματα των ειδώλων και την διέταξε να θυσιάσει σ' αυτά. Εκείνη όμως τα έκανε όλα κομμάτια. Για αυτές της τις πράξεις, η αγία υποβλήθηκε σε βασανιστήρια από τον ίδιο της τον πατέρα και μετά φυλακίστηκε.

Στην φυλακή την άφησαν νηστική για να πεθάνει από την πείνα. Όμως, άγγελος Κυρίου της πήγαινε τροφή και της θεραπεύτηκαν όλες οι πληγές της.

Μετά την έριξαν στην θάλασσα, όπου έλαβε το Άγιο Βάπτισμα από τον ίδιο τον Χριστό και άγγελος Κυρίου την έβγαλε στην στεριά.

Μόλις έγινε γνωστό ότι είχε διασωθεί, ο πατέρας της πρόσταξε και την έκλεισαν πάλι στην φυλακή. Την νύχτα που ακολούθησε ο πατέρας της πέθανε και την θέση του στο αξίωμα του στρατηγού την πήρε κάποιος ονόματι Δίων. Αυτός οδήγησε την μάρτυρα στο δικαστήριο. Και εκεί η αγία ομολόγησε την πίστη της. Αμέσως οργίστηκε και διέταξε να αρχίσουν τα βασανιστήρια.

Κατά την διάρκεια των βασανιστηρίων πολλοί πίστευσαν στον Χριστό. Μετά το Δίωνα ανέλαβε κάποιος Ιουλιανός. Αυτός έριξε την Χριστίνα μέσα σε πυρακτωμένη κάμινο, σε ένα κλουβί με φίδια δηλητηριώδη, τα οποία αντί να την δαγκώσουν της έγλυφαν τα πόδια με ευσπλαχνία, μετά της έκοψαν τους μαστούς από όπου χύθηκε γάλα αντί για αίμα και της έκοψαν και την γλώσσα. Όλα αυτά τα μαρτύρια τα υπέμεινε με καρτερία και στο τέλος με κοντάρια που την χτύπησαν παρέδωσε το πνεύμα, λαμβάνοντας τον στέφανο του μαρτυρίου, και περνώντας στην αιώνια ζωή.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ’.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ. Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ᾽ ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος πλ. α’. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοῦ πατρός σου τὴν πλάνην λιποῦσα πάνσεμνε, τῆς εὐσεβείας ἐδέξω τὴν θείαν ἔλλαμψιν, καὶ νενύμφευσαι Χριστῷ ὡς καλλιπάρθενος- ὅθεν ἠγώνισαι στερρῶς, καὶ καθεῖλες τὸν ἐχθρόν, Χριστίνα Μεγαλομάρτυς. Καὶ νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθήναι τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος δ’. Ὁ ὑψωθεῖς.

Φωτοειδὴς περιστερὰ ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή· ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Τὴν Χριστίναν ἥνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,

Νύμφην ἄμωμον, αἷμα τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι βλῆτο τετάρτῃ Χριστῖνα ὀξέσι πέλταις.

Κτείνουσι πέλται Χριστέ την σην Χριστίναν,

Την Χριστιανών πίστιν ουκ αρνουμένην.

Εικάδι βλήτο τετάρτη Χριστίνα οξέσι πέλταις.

Η ΑΓΙΑ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Πηγή: saint.gr